Уклін тобі, наш древній Бориславе!
ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ НАФТОВИКИ!

Нам пора для України жить!

НАФТОВИК БОРИСЛАВА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС
Виходить із 21 лютого 1940 року

№ 72-73 (8502-8503)

п'ятниця,
12 вересня 2014 року

РОЗДРІБНА ЦІНА
2. 50 грн.

У неділю – День міста та День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості

Володимир ФІРМАН: «Наше місто має гарні перспективи для розвитку»

Уперше у своїй новітній історії Борислав відзначає День міста та професійне свято працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості в умовах війни. На сході України, попри підписаний у Мінську протокол про припинення вогню, продовжують лунати постріли, на російсько-українському кордоні «братня» Росія розгорнула ударне угрупування військ, а російський президент у розмові з політиками об'єднаної Європи погрожує взяти столицю незалежної Української держави Київ за п'ятнадцять годин. Мешканці українського Маріуполя риють окопи, будують бліндажі та готуються відбивати наступ російських військ. У середу Борислав черговий раз приспустив прапори і полинув у скорботу в очікуванні прибуття чергової жертви російської експансії – вояка 80-ї Кіровоградської аеромобільної бригади, нашого краянина Бродяка Степана Миколайовича, який загинув на полі бою.

Зрозуміло, що за таких обставин говорити із міським головою Володимиром Фірманом про проблеми та перспективи розвитку міста якось не випадало. Міський голова щойно підписав розпорядження про оголошення у зв'язку із загибеллю у зоні АТО Степана Бродяка триденного трауру. Український герой залишив у скорботі двоє діточок, кохану дружину, згорьованих батьків, сестру та братів. Усе місто поглинула жалоба. Відтак розпочинати розмову про святкування якось не личило. Та все ж перед тим, як залишити робочий кабінет міського голови, я відважився запитати:

– Пане голово, у цей непростий для України час що Ви вважаєте найважливішим для Борислава та бориславців?

– Очевидно, те, що нині є важливим для цілої країни, – не програти війну та не втратити державу. Складно уявити, що у відкритому протистоянні з огляду на економічну ситуацію та військовий потенціал Україна має невеликі шанси вистояти із другою військовою потугою світу. Хоч з іншого боку ми отримали унікальний шанс збудувати якісно нову проєвропейську країну. На нашому боці правда. Нас підтримують світова спільнота та прогресивна світова громадськість. У нас високий моральний дух і велике бажання відстояти рідну землю від зазіхань ворога. Країна стала єдиною. Такого не було ніколи. Безперечно, враховуючи, які корені має те зло в нашому суспільстві, вистояти буде непросто. Навіть важко. Треба визнати, що сьогодні у нас нема повноцінної служби безпеки, освіти, внутрішніх військ, економіки… Єдине, що в нас є, – то наш народ, який готовий боротися за свою свободу. Це є найважливіше! Все інше, разом з усіма недоліками, ми зможемо поправити. Щодо святкувань, то в умовах, коли кожного дня гинуть люди, гучно святкувати недоречно. Зрозуміло, що якісь заходи, приурочені до професійного свята нафтовиків, відбудуться. Але вони будуть проходити скромно – без високопарних слів, гучних заяв, мітингів. Ми повинні пам'ятати про загиблих на війні хлопців, які просто зробили те, що має зробити кожен громадянин і патріот нашої держави

– Можливо, це і недоречно, але хочу запитати, що Ви хотіли б побажати бориславцям та бориславським нафтовикам напередодні професійного свята та Дня міста Борислава?

– В першу чергу – єдності та мудрості. Не піддаватись на провокації та не робити того, що може зашкодити нашій Батьківщині. Бути об'єктивними в оцінках і пам'ятати, що ми зобов'язані відстояти нашу державу.

(Поч. Продовження на 2 стор.).

Ігор МИХАЙЛИШИН: «Нафтовики вірять у перспективи Борислава, як центру українського та світового нафтовидобутку»

Бориславське нафтогазовидобувне управління здійснює виробничу діяльність у п'яти районах Львівської області. Нафтові вежі бориславських нафтовиків розташовані на території Старосамбірського, Дрогобицького, Стрийського, Сколівського та Яворівського районів Львівщини. Але попри значну територію центром нафтовидобутку таки вважається Борислав. Унікальність нашого міста пов'язана із нафтою. Воно буквально виросло на нафтовому родовищі і вся його історія пов'язана з історією світового нафтовидобутку, а усі мешканці Борислава прямо чи опосередковано мають відношення до нафти. У нас День міста відзначається разом із професійним святом нафтовиків – Днем працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості. У переддень професійного свята ми вирішили поставити декілька запитань начальнику НГВУ «Бориславнафтогаз» Ігорю Михайлишину.

– Пане Ігоре, не таємниця, що професійне свято нафтовиків набуло у Бориславі особливого статусу. У День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості бориславці також відзначають День міста. Тому найперше хочу поцікавитися, яким є цьогорічне свято для нафтовиків Борислава. Чи відчувають вони сьогодні на собі холодний подих війни, яку розв'язав на сході держави наш північний сусід?

– Найперше, хочу відзначити, що серед працівників управління є хлопці, які сьогодні воюють у Луганській області. Перед відправкою у зону АТО на добровільні пожертви працівників управління ми їх повністю екіпірували. Купили, бронежилети, каски та інше військове спорядження і надалі намагаємося допомагати усім, чим можемо. Це не тільки позиція працівників Бориславського НГВУ. Думаю, сьогодні усім відома активна позиція «Укрнафти» у відстоюванні незалежності нашої держави. І не дивно, адже подих війни відчуваємо і в Бориславі. Намагаємося зробити все можливе, щоб убезпечити підприємство та людей від можливих провокацій чи терористичних актів. Люди проінструктовані, знають, як поводитися у випадку виявлення на об'єктах нафтовидобутку підозрілих осіб чи вибухонебезпечних предметів. Працівники управління усвідомлюють, що працюють на стратегічно важливих підвищеної небезпеки об'єктах, де будь-яка аварія може мати непередбачувані наслідки для усього міста. Вороги це знають, але й нафтовики також розуміють, що у наш непростий час треба не просто добре працювати, але й бути особливо пильними. Ворог, на жаль, не дрімає.

– А як щодо успіхів?

– Чесна відповідальна праця завжди була успішною. Цей рік для нашого управління виявився дуже продуктивним. Попри значне недофінансування виробничих програм наше управління має хороші виробничі показники. Бориславське нафтогазовидобувне управління є єдиним НГВУ на заході України, яке виконує в повному обсязі виробничу програму. У липні було завершено буріння похилоспрямованої свердловини на Верхньо-Масловецькому нафтовому родовищі. Значимість цієї свердловини для всього західного нафтовидобувного району важко переоцінити.

(Поч. Продовження на 2 стор.).

Олександр РЕФЦЬО: «Наш успіх у злагодженій праці»

Про колектив цеху з видобутку нафти і газу № 1 наш часопис розповідає не вперше. І цьому є вагомі і досить об'єктивні причини. Нафтовики згаданого підрозділу управління «Бориславнафтогаз» обслуговують понад тридцять квадратних кілометрів найстарішого у Європі родовища. Знаходиться воно безпосередньо у місті та на його околицях. Станом на кінець XX століття з надр землі тут видобуто понад 32 млн. тонн нафти, пробурено понад 3100 свердловин, з яких 852 були задіяні. За дослідженнями науковців, істориків, краєзнавців з'ясовано, що на території цього родовища у спадок нам залишилося більше двадцяти тисяч старих свердловин. І це, як припускають знавці, цифра не остаточна. «Всюди ліси вертничих веж із паровими машинами, котлованами й сотками фабричних каменів... кільканадцять тисяч народу метушиться, товчиться по тих смердячих, гнилих норах і жиють своїм життям у царстві крайньої нужди, безвір'я і злодійства», – так описував життя в місті видатний бориславець, письменник і педагог Стефан Ковалів. І попри всі жахіття існування людей, нехтування технікою безпеки праці Галичина займала третє місце у світі з нафтовидобутку. Попереду були хіба Росія та США. Росія посідала першість завдяки безкрайнім просторам, а США за рахунок досконалішої, за тими часами, видобувної техніки. Тільки наші ріпники оцю примарну першість здобували важкою працею, ціною свого життя, жалюгідним існуванням.

(Поч. Продовження на 4 стор.).

Володимир ФІРМАН: «Наше місто має гарні перспективи для розвитку»

(Закінчення Поч. на 1 стор.).

Ми не маємо права програти цю битву, можливо, найважливішу за останні 360 років, оскільки відновити після поразки щось уже буде практично неможливо. Бог нас має в опіці. Бога треба просити. Бог хоче співпраці, а співпраця є нашою роботою. Щоденними справами кожен із нас повинен боротися за нашу Незалежність на своєму робочому місці. Свого часу митрополит Андрей Шептицький говорив: «Любіть Україну не пустими заявами, не потоком високопарних фраз, а важкою щоденною працею». Тоді ні один загарбник не зможе поставити нас на коліна.

– Даруйте за нетактовність, але якась розмова у нас виходить надміру сумна і песимістична. Чи не скажете на завершення щось таке, що здатне вдихнути у душі людей напередодні свята надію, якийсь оптимізм?

– Україна сьогодні перебуває у стані війни, гинуть люди. Це реалії нашого сьогоднішнього життя. Проте хочу зауважити, що минулого року в Україні війни не було, але економічна ситуація, відношення держави до потреб територіальних громад було значно гірше. За 15 місяців наше місто не отримало із Держбюджету жодної копійки. Зараз ситуація значно покращилась. Це при тому, що в країні йде війна. Я вдячний урядові, казначейству, а також усім тим людям, які навіть за таких складних обставин вишукали фінансові ресурси і змогли профінансувати хоча б окремі програми розвитку територій. У нашому місті це відразу знайшло відображення на роботі комунальних підприємств і на тих справах, які планували зробити. Зараз ми закінчуємо перекриття адміністративного корпусу стадіону «Нафтовик». Сподіваємося, що це буде додатковий стимул у розвитку його діяльності. Хочу відзначити, що до цього будівля не мала шатрового даху. До кінця місяця плануємо вирішити питання ремонту покрівлі кінотеатру «Каменяр», будівля якого стала проблемною. Продовжуються роботи із енергозбереження у приміщеннях бюджетних установ. Вдалося поміняти вікна в державній гімназії, в окремих дошкільних установах. Плануємо провести також їх заміну у 5-й і 8-й школах. Тобто, якщо тільки з'являється ресурс, за який можна хоч щось зробити, – ми це робимо. Нарешті зрушила з мертвої точки проблема фінансування ремонту доріг. Нещодавно було завершено капітальний ремонт асфальто-бетонного покриття по вул. Д. Галицького. Плануємо найближчим часом, якщо буде фінансування, розпочати ремонт вул. С. Бандери, В. Івасюка та М. Грушевського. Ці дороги мали бути відремонтовані ще минулого року, але через відсутність фінансуваннями вимушені ремонтувати їх зараз. За рахунок бюджетних коштів встановлені два сучасні спортивні майданчики у 4-й та 5-й школах. Це також планувалося зробити минулого року.

Нещодавно було закуплено для медицини нове обладнання. Плануємо також купити три трактори для комунальників, бо те, на чому вони працюють, не витримує ніякої критики. Маленькі зрушення на краще є. Але не може бути нормального розвитку і фінансування в умовах війни. Нам потрібен мир. Це той шлях, який маємо пройти. Я не песиміст, а великий оптиміст. Так, нам сьогодні важко і, можливо, буде ще складніше. Але впадати у відчай також немає підстав. Треба набратись терпіння, витримки та гідно і з честю пройти ті випробування, які поклав на наші плечі Господь, і вірити у щасливе майбутнє рідного міста. Наше місто має гарні перспективи для розвитку.

Розмову записав Петро МАГУР.

Михайло ДРАБЧУК: «У майбутнє дивимось з оптимізмом і працюємо на перспективу»

Не буду приховувати, що з огляду на ту важку загальнодержавну ситуацію, яка не дає можливості зібратися з думками, свято працівників нафтогазової промисловості таки є. Воно підштовхує до думки, що ті люди, які працюють на нафтових промислах, заслуговують на те, щоб їх привітати сповна і побажати мирного неба та всіляких життєвих гараздів. Ще декілька років тому таке вітання викликало б певний скепсис. Хто міг би повірити, що нам доведеться жити в часі війни. І тому побажання миру є на часі, бо дуже багатьох наших працівників війна торкнулася дуже конкретно. Майже десяток наших працівників є активними учасниками АТО, а у інших – на охопленому війною сході України – брати, племінники, друзі, сусіди. Тяжко визначити, скількох предметно зачепила та ситуація.

Тому, на відміну від попередніх років, сьогодні хочу привітати працівників нашого управління із професійним святом та побажати, насамперед, усім миру, добробуту, здоров'я, щастя, роботи, надії та віри в те, що ми заживемо у справді незалежній економічно, розвиненій, багатій країні з добрими умовами для роботи і відповідним рівнем життя.

Вітаю також зі святом усіх мешканців Борислава, бо практично рідко хто із них не був дотичним до нафтової промисловості. Якщо не він безпосередньо, то дід, батько чи прадід працював у нафтовій галузі. День працівника нафтової, газової та нафтопереробної промисловості в Бориславі – то є свято практично для кожної родини і, напевно, невипадково, що День міста ми відзначаємо в той же день. Визначальними для життя міста та кожної бориславської родини є стан справ у нашому нафтогазовидобувному управлінні. Не буду вгадувати, скільки відсотків міського бюджету складають відрахування нафтовиків. Проте переконаний, що більшість мешканців міста розуміє, в якій мірі життя міста залежить від результатів роботи НГВУ «Бориславнафтогаз».

Люди, які в наш непростий час працюють на нафтових промислах, можливо, є не менш героїчними від тих хлопців, які відстоюють нашу незалежність у Донецькій та Луганській областях. Саме завдяки їхній самовідданій праці ми маємо ті добрі результати, з якими прийшли до відзначення професійного свята. Це свідчить, що люди максимально сконцентрувались, мобілізувались і вкладають буквально усі сили в те, щоб підприємство успішно працювало, виконувало планові показники, і, відповідно, люди отримували заробітну плату, а міський бюджет – відрахування.

На жаль, тісні рамки газетної публікації не дають змоги сповна охарактеризувати умови, у яких, зважаючи на ситуацію в Україні, нині працюють нафтовики. Мінімальне фінансування виробництва вимагає максимум зусиль кожного працівника, щоб підприємство успішно функціонувало, працювало, давало продукцію. Тому якщо підійти дуже ідеалістично, то можна було б не один підрозділ закрити і сказати: нема чим, нема як, нема умов для роботи. Але наші працівники із розумінням ставляться до ситуації, сприймають труднощі, як тимчасові, і добросовісно виконують ті завдання, що покладені на кожного з них. Завдяки такому підходові наше підприємство працює і до професійного свята НГВУ прийшло з непоганими показниками.

Як голова профкому підприємства, хочу сказати «дякую» та вклонитися перед кожним працівником і ветераном за ту самовіддану працю, яку люди виконують кожен день, а також висловити сподівання, що кращі часи, коли ми зможемо пишніше та урочистіше відзначити своє професійне свято, неодмінно прийдуть.

На жаль, цьогоріч, управління не має фінансових можливостей нагородити кращих працівників, але тим не менше, більше десятка нафтовиків з нагоди професійного свята таки нагородимо грамотами з відповідним грошовим підкріпленням. Подякуємо за працю і так скромно відсвяткуємо цього року день нафтовика.

У майбутнє дивимось з оптимізмом, працюємо на перспективу – напередодні отримали від буровиків свердловину, яка суттєво покращить наші виробничі показники. Маємо надію, що держава повернеться до нафтовидобутку, як стратегічної галузі і почне стимулювати її розвиток. Тоді нафтовики будуть мати більше ресурсів і зможуть нарощувати потужності нафтовидобутку в нашому регіоні.

Сьогодні профспілковий комітет НГВУ у своїй роботі керується триєдиним завданням – це збереження колективу і робочих місць, на які останнім часом йде постійне зазіхання. Поки що нам вдається максимально утриматись від масових звільнень з роботи. Друге – це вчасно і належно виплачена заробітня плата, яка постійно знаходиться в полі зору профспілкового комітету. І хоч вона поки що не є адекватною для тих потреб, які визначаються реальними життєвими потребами працівників, мусимо відзначити, що в цьому році вдалося удвічі збільшити святкові виплати працівникам управління. І третє – це те, щоб людина мала нормальні умови праці. Питання охорони та безпечних умов праці постійно знаходяться під контролем профспілки. Ми дбаємо, щоб працівники із задоволенням кожного дня йшли на роботу і здоровими та щасливими поверталися додому після трудового дня.

Михайло ДРАБЧУК, голова профспілкового комітету НГВУ «Бориславнафтогаз».

Володимир АДАМОВИЧ: «Основа колективу – високопрофесійні спеціалісти»

Служба головного технолога займається збором, транспортуванням та підготовкою нафти, яка в подальшому йде на реалізацію, як товарна продукція. Технологія збору, транспортування співпадає із технологічним регламентом підприємства. Об'єкти нафтовидобутку розкидані, що складає певну складність у нашій роботі. Особливо це відчувається в зимовий період. Станом на сьогоднішній день підприємство із плановими показниками справляється, навіть йдемо із деяким випередженням, що дає підстави говорити про ефективну роботу підприємства.

Служба складається з двох відділів: технічного та виробничо-технологічного відділів. У підпорядкуванні служби головного технолога знаходиться також лабораторія промислової хімії та дільниця із підготовки перекачування нафти, яка складається з трьох окремих підрозділів – НПЗ Старий Самбір – 3, НПЗ Кінцевий Борислав, НПЗ Уличне – 1. Товарна нафта реалізується з двох дільниць – НПЗ Кінцевий Борислав, НПЗ Уличне – 1.

Колектив працює стабільно. Основу колективу складають високопрофесійні працівники, які на сьогоднішній день виконують свою роботу добросовісно та кваліфіковано. З нагоди професійного свята – Дня працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості – бажаю усім працівникам нашого нафтовидобувного управління та усім мешканцям Борислава миру та спокою, а ще – міцного здоров'я, професійного росту та всього найкращого як на роботі, так і вдома. Нехай щастить завжди і в усьому!

Володимир АДАМОВИЧ, головний технолог НГВУ «Бориславнафтогаз».

ВІТАЄМО!

Вітаю працівників нафтової промисловості Борислава із професійним святом, а мешканців та гостей – із Днем міста Борислава!

Нафту часто називають чорним золотом. Неможливо переоцінити важливість цього продукту, без якого сьогодні зупинилося б життя. Але, окрім того, нафта у нашому краї дала початок мінеральним водам типу «Нафтуся». Саме завдяки унікальним властивостям цієї води Східниця стала відомим курортом. Велике вам спасибі, нафтовики, за те, що ви взяли на себе відповідальність на роботу в цій галузі і вмієте працювати фахово, не завдаючи шкоди мінеральним джерелам. Нехай кожна крапля добутої нафти приносить користь вам та всьому українському народові, а ваша праця буде належно поцінована. Зі святом вас, шановні нафтовики та бориславці! Нехай Господь благословить вас і весь український народ на щастя, злагоду, мир і процвітання, непохитну віру в перемогу добра над злом та незламну волю на шляху утвердження незалежності України.

Іван ПІЛЯК, селищний голова Східниці.

* * *

Із професійним святом та Днем Борислава вітаю працівників нафтової та газової промисловості, працівників пекарні та кондитерського цеху, покупців і шанувальників продукції торгової марки «Альф», мешканців вул. Дрогобицької, а також усіх жителів міста.

Від усієї душі бажаю мешканцям нашого міста миру і спокою, прокидатися щоранку з радісними думками, любити і цінувати своїх рідних та близьких, і ніколи не забувати, що найголовніше у житті – щастя і здоров'я. І те, і інше неможливо купити за будь-які гроші. Тому любіть життя, цінуйте усе, що у вас є, примножуйте і бережіть багатства рідної землі. Гарного усім настрою, успіхів у всіх починаннях і нехай у нашому рідному Бориславі нафтова промисловість буде на підйомі, а нафта ніколи не закінчується!

Ігор МИХАЦЬ, підприємець, депутат міської ради.

* * *

Щиро вітаю усіх бориславців і нафтовиків із подвійним професійним святом – Днем працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості та Днем міста Борислава.

Сердечно бажаю вам, дорогі бориславці та працівники нафтової промисловості міста, щедрої долі, міцного здоров'я, добра, добробуту та всіх життєвих гараздів. Нехай цей день об'єднає нас у велику щасливу українську родину, де панують любов і злагода, християнська доброта і терпіння, а Господь благословить на нові успіхи та перемоги в ім'я зміцнення та розбудови нашої України.

Слава Україні!

Володимир ГОЛОБУТОВСЬКИЙ, депутат Львівської обласної ради.

* * *

День міста – це свято всіх, хто тут народився і виріс, хто приїхав колись, щоб залишитися назавжди у місті з особливим колоритом, традиціями і славною історією. Дякуємо всім мешканцям Борислава, які небайдужі до долі рідного міста, а особливо представникам старшого покоління, мудрим наставникам, тим, хто пройшов і війну, і голод, і розруху, але не зламався, не втратив віри, а продемонстрував приклад безкорисного служіння своїй Батьківщині, змінюючи своєю працею кожен день життя на краще. Вітаємо також молоде покоління, яке буде визначати долю нашого міста у майбутньому. Дуже хочеться бачити нашу молодь цілеспрямованою, здоровою, перспективною, освіченою, з активною життєвою позицією. Нехай же зростає та процвітає наше улюблене місто! Нехай щастя, любов і достаток живуть на кожній його вулиці, у кожному домі, в кожній родині, об'єднуючи всіх нас у згуртовану і небайдужу громаду. З Днем міста!!!

Роман МИСЮК, директор ТзОВ «РІК».

* * *

Від щирого серця вітаємо колектив центральної бази виробничого обслуговування і тих, хто на заслуженому відпочинку, усіх працівників нафтової галузі Борислава з професійним святом – Днем нафтовика і Днем міста. Бажаємо усім козацького здоров'я, щастя у буденному трудовому житті, сімейного благополуччя, добра, родинного затишку та добробуту у ваших родинах. Злагоди вам у сім'ях та трудових колективах, успіхів і здобутків у праці, твердої віри у світле майбутнє як нашого підприємства, так і нашого Борислава! Зі святом вас, дорогі краяни!

Олександр ШМІДТ, начальник Бориславської центральної бази виробничого обслуговування.

Юліана ДМИТРУШ, голова профспілки.

Ігор МИХАЙЛИШИН: «Нафтовики вірять у перспективи Борислава, як центру українського та світового нафтовидобутку»

(Продовження. Поч. на 1 стор.).

Це є перша свердловина із горизонтально похилим стовбуром у Карпатах. Геологи і промисловики добре розуміють усю складність буріння подібної свердловини і наступні складнощі, які пов'язані з її експлуатацією. Та попри усі ці складнощі, ми її ввели у експлуатацію. Свердловина має високий дебіт нафти. Цей успіх є результатом кропіткої щоденної праці великого та фахового колективу ПАТ «Укрнафта». Він надзвичайно важливий з огляду як на подальший розвиток компанії, так і у справі боротьби за енергонезалежність нашої країни. Безпосередню участь у досягненні таких значних результатів брали усі працівники нашого управління. Без чіткої злагодженої праці всього колективу НГВУ такий успіх був би неможливий.

– А кого із працівників Ви відзначили б напередодні професійного свята?

– Виділити когось окремо дуже складно. Працювали на кінцевий результат усі цехи підприємства. Колектив нашого НГВУ надзвичайно згуртований. Люди розуміють усю складність нинішньої ситуації, тому до своєї праці ставляться відповідально. Нафтовики усвідомлюють, що від успішності нашої праці залежить життя усього міста. НГВУ у Бориславі є найбільшим платником податків і по суті формує міський бюджет. За шість місяців управління тільки за використання надр заплатило 182 мільйони гривень. За користування землею – 1,4 млн. грн. Значні кошти виділяються на екологію. В структурі управління над ліквідацією загазованості працює п'ять бригад цеху підземного капітального ремонту свердловин № 2, а на природоохоронні заходи було виділено 14 млн. грн. Практично значна частина цих коштів уже використана за призначенням. Значно зросла заробітна плата працівників. Сьогодні середня заробітна плата по підприємству складає 5300 грн. Люди соціально захищені. Намагаємося, наскільки це можливо, утримувати робочі місця у такому стані, щоб люди почувалися під час роботи комфортно.

– Зрозуміло, що кожне підприємство сильне своїми працівниками. Але відомо, що у кожному колективі є лідери, які ведуть колектив. Кого із таких працівників напередодні свята Ви б хотіли відзначити?

– Насамперед я хотів би відзначити технічних працівників підприємства, які вміло використовують набутий досвід та знання у такій складній справі, якою є нафтовидобуток. Це – головний інженер і мій перший заступник Володимир Костецький. Усі технічні рішення приймаються грамотно, чітко, усвідомлено. Сьогодні завдяки вмілому підходу до вирішення виробничих питань головного інженера усі технічні служби підприємства працюють чітко і злагоджено. Під безпосереднім керівництвом Володимира Костецького цього року були введені складні у технічному плані об'єкти. Причому високий технічний рівень наших спеціалістів відзначили навіть представники австрійської фірми «Хаки», спеціалісти якої здійснювали технічний нагляд за монтажем вакуумного компресора на Бориславському родовищі. У цьому році збудовано багато нових резервуарів. Тому варто відзначити службу капітального будівництва, яку очолює Орест Куницький. Гарно працює під керівництвом Ярослава Крушка та головного механіка Ростислава Пільківа механічна служба. Високі результати демонструють усі три цехи нафтовидобутку під керівництвом Олександра Рефця, Тараса Смоли та Віталія Гулієва. Це надзвичайно потужні керівники, які щодня стикаються із великою кількістю проблем, але успішно їх розв'язують та забезпечують сталий видобуток нафти. Вартує відзначити також керівника транспортників Богдана Савчака, керівника цеху підземного капітального ремонту свердловин Ярослава Вороняка, який хоч і недавно пішов на пенсію, але під його керівництвом виросло не одне покоління нафтовиків. Вартує відзначення начальник цеху підземного і капітального ремонту свердловин № 1 Юрій Янік, начальник цеху капітального ремонту свердловин Ігор Мартиняк, головний бухгалтер Марія Винарчик та заступник начальника управління із фінансів Ярослав Скверис. Добре слово слід сказати також на адресу центральної інженерно-технологічної служби, яку очолює Руслан Іваницький.

Повірте, що виділити когось кращого складно. Відзначення заслуговують усі працівники управління. Не хочу приховувати, що нафтовики також мають свої внутрішні проблеми, які успішно долаємо. Колектив працює, як єдина, злагоджена команда, яка здатна вирішувати найскладніші завдання нафтовидобутку.

– З огляду на нинішню непросту ситуацію, пов'язану із забезпеченням енергонезалежності України, як Ви бачите перспективи розвитку Бориславського нафтоносного району.

– Розвиток Бориславського району залежить від суспільно-політичної ситуації в країні. Ми повинні розуміти, що нафтова галузь потребує серйозних капіталовкладень. Вартість однієї свердловини коливається в межах від 25 до 40 мільйонів гривень, а то й вище. В залежності від глибини буріння, типу станка чи складності типу порід, які необхідно пробурити. У геологічній структурі Карпат буріння проводиться важко. Є багато складних технологічних моментів, тому це все впливає на вартість. Для того, щоб інвестувати, потрібні гроші, адже сьогодні більшу частину коштів поглинає війна. Тому перспективи розвитку регіону у певній мірі залежать від рішень політиків, від їхнього вміння знайти компроміс. Та попри все, ми є оптимістами і переконані, що нафтовидобуток у Бориславі, як стратегічна галузь, має перспективи для розвитку. Саме від розвитку цієї галузі залежить енергетична незалежність України. А запаси у Бориславському нафтогазовому родовищі є другими за значимістю в Україні. І якщо вкладати у галузь нормальні кошти, оновити основні фонди, то через декілька років можемо досягнути значних результатів. Це підтверджує недавно пробурена свердловина на Верхньо-Масловецькому родовищі. Ми плануємо невдовзі пробурити ще одну таку свердловину, яка також, судячи із прогнозів, матиме високий дебіт нафти. Наступного року плануємо пробурити на цьому родовищі ще декілька свердловин, кожна із яких має дати нафту. Перспектива є. А найважливіше, що у Бориславі є знаючі люди, які віддані справі нафтовидобутку і вміють працювати. Із таким колективом, який маємо сьогодні в НГВУ, можна розв'язувати найскладніші завдання.

– Борислав – місто, що нерозривно пов'язане із нафтовиками, тому не дивно, що день міста відзначається разом із професійним святом працівників нафтової та газової промисловості. Як планують бориславські нафтовики відзначати своє професійне свято у цьому році? Чого побажаєте напередодні свого свята колективові управління, мешканцям міста та всієї України?

– Зазвичай в Україні відзначати свята звикли гучно – з концертами і масовими гуляннями. Але з огляду на війну в державі гучних святкувань із масовими гуляннями, концертами та веселощами цього року в місті не буде. Відзначимо кращих працівників управління, побажаємо успіхів у роботі та враховуючи, що цей рік в Україні оголошено роком Шевченка, переглянемо у виконанні бориславських артистів виставу за однойменною поемою Великого сина українського народу «Наймичка». Ви питаєте, чого б я побажав мешканцям Борислава. Очевидно, що найперше – миру та спокою. Нині уже ніхто не сумнівається в тому, що український народ в змозі поліпшити життя у своєму домі. Ми здатні жити краще і заможніше. Переконаний, що день прийдешній принесе нам світле почуття радості від усвідомлення власної причетності до перемоги, після якої розпочнеться відродження нафтової слави Борислава, а також розбудова наших сіл, селищ, містечок та усієї України! Цей день обов'язково настане і тим швидше, чим більш плідно, із натхненням кожен з нас працюватиме на благо рідного міста та Вітчизни.

Напередодні свята від щирого серця й від усієї душі зичу працівникам управління, рідним, друзям та колегам-нафтовикам здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, щедрої долі, сили і наснаги в усіх справах і нехай мрія про краще майбутнє окриляє вас на нові звершення, на нові добрі починання, в ім'я соборної незалежної процвітаючої України. Слава Україні!

– Дякую!

Розмову записав Петро МАГУР.

Володимир КОСТЕЦЬКИЙ, головний інженер НГВУ «Бориславнафтогаз»: «Перспективи розвитку є. І це, напевно, найголовніше...»

Головному інженеру підпорядковуються служби головного механіка, головного енергетика, головного технолога. А ще головний інженер здійснює безпосереднє керівництво відділом видобутку нафти і газу та цехом капітального підземного ремонту свердловин. Допомагає йому в цьому заступник головного інженера з капремонту. Донедавна цю відповідальну ділянку роботи очолював висококласний спеціаліст та нафтовик зі стажем Ярослав Вороняк, який пішов на заслужений відпочинок. Тож посада заступника головного інженера з капітального та підземного ремонту свердловин є сьогодні вакантною. Загалом у безпосередньому підпорядкуванні головного інженера знаходяться два цехи підземного капітального ремонту свердловин, один з яких займається роботами, пов'язаними з локалізацією та ліквідацією загазованості (ЦКРС № 2) території гірничого відводу нафтового родовища міста Борислава, а також вся техніка, яка забезпечує безперебійний цикл нафтовидобутку. Усі працівники технічного забезпечення відзначаються високим рівнем знань та фахової підготовки.

Почнемо із найстаршого і найбільш кваліфікованого технічного спеціаліста управління. Це головний механік Ростислав Пільків, який нещодавно відзначив 40 років роботи в НГВУ. Це представник династії нафтовиків міста. До цього на посаді начальника виробничого відділу НГВУ працював батько пана Ростислава – Лев Пільків. У службі головного механіка нині працює під керівництвом батька син пана Ростислава – Юрій Пільків. Головний енергетик Ярослав Дидинський на посаді працює недовго. Проте серед нафтовиків він людина не нова. До того пан Ярослав був начальником електроцеху. Технологічним процесом в управлінні займається головний технолог Володимир Адамович, який займається усіма питаннями, що пов'язані з підготовкою нафти і її відвантаженням, а також реалізацією газу.

Відділом видобутку нафти і газу, який також підпорядкований головному інженерові, керує Андрій Барабаш. До того він працював заступником начальника першого промислу. Високим рівнем фаховості відзначаються начальник відділу технічного нагляду Мирон Пігур та головний метролог Ігор Шило. Тож кадри розставлені з урахуванням специфіки виробництва. Люди на посадах працюють грамотні. Вони відповідають займаним посадам як за рівнем фахової підготовки, так і за діловими якостями. Окреме слово вдячності напередодні нашого професійного свята хочу адресувати Ярославу Володимировичу Вороняку, який хоч і пішов на пенсію, але зв'язків з колективом не пориває.

Щодо перспектив розвитку, то Борислав їх мав завжди. Видобуток нафти у нашому краї почали, коли нафта виступала на поверхню. Вона і дотепер виступає. Тому ставити крапку на нафтовидобутку на Бориславському нафтовому родовищі зарано. Ніхто не знає і не може чітко сказати в Бориславі, скільки тут є нафти. Зараз наше управління здійснює розбурювання перспективного Верхньо-Масловецького родовища, недавно було здано в експлуатацію першу похилоспрямовану свердловину, яка дала нафту. Найближчим часом планується буріння ще декількох свердловин з такого ж таки бурового майданчика. Наразі будівельники працюють над облаштуванням цих майданчиків, щоб туди могла заїхати бригада.

У переддень нашого свята хочу побажати усім працівникам галузі та мешканцям міста Борислава здоров'я, щастя, мирного неба і, звичайно, удачі. Бо у нашій нафтовій справі без неї ніяк. А нафту в Бориславі ми добували, добуваємо і будемо добувати ще довго. Перспективи розвитку є. І це, напевно, найголовніше…

Володимир КОСТЕЦЬКИЙ, головний інженер НГВУ «Бориславнафтогаз».

Шановні бориславці! І знову до нас на поріг завітав щедрий вересень, тож маємо гарну нагоду зібратися усією громадою, аби вже 627-й раз відзначити разом День народження нашого чарівного міста Борислава.

У ці дні кожен з нас відчуває себе частиною великої родини. Це свято об'єднує усіх, кому дороге місто – його вулиці, будівлі, сквери, парки і храми, його минуле і трудове сьогодення. Ми з вдячністю згадуємо всіх, хто творив його славну історію, збагачував традиції, розбудовував, боронив від ворога. Нехай нас завжди об'єднують любов і небайдужість до Борислава, адже саме ми спільними зусиллями маємо кожного дня, кожного року творити рідне місто заради наших батьків і наших дітей. Зичимо кожній бориславській родині здоров'я і процвітання, миру і злагоди, щастя і добробуту, здійснення усіх світлих мрій та сподівань, успіхів у всіх життєвих справах!

Зі святом вас, дорогі бориславці!

Богдан ДУБАС, директор КП «Бориславтеплоенерго».

* * *

День міста – це свято всіх, для кого Борислав став долею: хто народився і виріс тут, хто приїхав і залишився назавжди. У ці дні кожен з нас відчуває себе частиною великої родини. Ми любимо тебе, Бориславе, ми пишаємось твоєю історією, ми наповнюємо тебе європейським змістом. Разом з нами, його мешканцями, ти ростеш і розвиваєшся, долаєш незгоди та радієш нашим успіхам. Адже Борислав не можна не любити. Тут особлива атмосфера затишку та спокою, мальовничі краєвиди, затишні вулиці та площі. Борислав – домашнє місто, місто асоціацій, місто історії та культури. Попереду – багато роботи, багато планів, які за вашої підтримки, бориславці, вдасться втілити у життя. Ми й надалі будемо розбудовувати наше місто і робити його ще більш красивим та затишним. Віримо, що спільними зусиллями, ми досягнемо цієї мети.

З Днем міста, дорогі бориславці, з Днем народження Тебе – рідний Бориславе!

Анатолій КУЗЬМУК, голова правління ВАТ «Бориславська швейна фабрика «Спецодяг».

Щиро вітаю вас з Днем народження нашого міста!

Древній і сучасний Борислав може пишатися тим, що в ньому народжуються і зростають покоління талановитих і працелюбних людей, які змінюють його обличчя. Разом ми розвиваємося, покращуємо благоустрій, набуваємо європейського вигляду. Разом – ми єдина і велика сім'я, яка прагне створити зручні й комфортні умови для життя. Усі досягнення, якими багате місто, складаються із щоденної праці, знань і талантів його мешканців.

У такі свята, як День народження міста та держави, кожен відчуває себе частиною великої родини. Ми маємо об'єднатися у любові до нашого Борислава, працювати і жити для його добра, допомагати тим, хто цього потребує.

Від щирого серця вітаю всіх вас з Днем міста! Бажаю усім добра, здоров'я, родинного затишку. Нехай у кожній домівці панують мир і спокій, збуваються всі заповітні мрії. Зичимо всім землякам Божого благословення, здоров'я, щастя, благополуччя!

Нових вам перемог і творчих злетів!

Михайло ЩЕРБАНІК, директор КП «Еко-місто».

* * *

День міста – завжди хвилююча подія для його мешканців. Це свято – улюблене і шановане всіма бориславцями. Разом з тим, це величне свято є даниною пам'яті наших предків, які упродовж століть будували рідне місто і заповіли нам берегти його та зміцнювати своєю працею.

Майбутнє процвітання Борислава залежить від нашої щоденної праці і турбот про місто, від нашого бажання зробити своє місто красивим і благополучним.

Від щирого серця вітаю із Днем міста! Усім бориславцям бажаємо щасливого свята. Нехай Бог благословить наше місто і пошле його мешканцям міцне здоров'я, благополуччя, родинну злагоду й багато успіхів на життєвих шляхах. Нехай із кожним роком розквітає наш рідний Борислав!

Богдан ХОМИН, директор ПП «Борислав Комфорт».

ЗДАЄМО КРОВ ДЛЯ ВОЇНІВ АТО

Наступної середи бажаючі можуть здати кров для потреб наших воїнів, які воюють на сході України. Питання узгоджено з обласною станцією переливання крові і забір крові для потреб українських бійців у зоні АТО відбуватиметься у пункті переливання крові в поліклініці по вул. Куліша з десятої до дванадцятої години у середу – 17 вересня. Проводити забір донорської крові буде виїзна бригада обласної станції переливання крові. Організовані групи бажаючих допомогти нашим пораненим армійцям мають зголошуватися до пана Миколи Станька. Він прослідкує, щоб усе було належно організовано, щоб не було одномоментно навальної кількості бажаючих і щоб медики могли попрацювати найбільш ефективно.

Олександр РЕФЦЬО: «Наш успіх у злагодженій праці»

(Продовження. Поч. на 1 стор.).

Відтоді спливло немало води, кануло у небуття безправ'я, примітивне знаряддя добування «кип'ячки», але й донині Борислав залишився нафтовим містом, лише інше покоління вписує своєю звитяжною працею нові сторінки в його славну історію. Про деяких з них хочемо розповісти читачам часопису.

Найголовнішою професією в колективі є оператор. Їх тут кілька десятків. Разом з іншими службами вони обслуговують близько 300 кілометрів нафтопроводів – і стільки ж з відбору газу. Один з них, а це Роман Рентюк, певний час не з'являвся на своєму робочому місці, не виконував свої безпосередні обов'язки. У тривожний для країни час він змінив робітничу спецівку на військову форму – захищав її рубежі від підступного ворога. Цікаво було б послухати очевидця і учасника неоголошеної війни, та наші намагання виявилися марними – телефон героя був поза зоною зв'язку.

Оскільки повели мову про операторів, давайте, познайомимося з Олегом Мізіком, людиною, навіть на перший погляд, виваженою, вихованою, працьовитою. Трохи згодом ці якості Олега відзначили колеги по роботі. А цього, погодьмося, треба заслужити, тим більше у трудовому колективі, де майже кожен твій крок прискіпливо оцінюється ззовні. Щодо обов'язків, то вони чітко виписані багатьма поколіннями різних нормативних актів. Та жоден такий документ, навіть найбільш об'єктивний, не дає бажаного результату, коли виконавець зверхньо ставиться до роботи. Щодо нашого співрозмовника справа зовсім інша. Він – з діда-прадіда нафтовик. Довший час у цьому колективі працював геологом його батько Роман Степанович. І тому, як зізнався Олег, не личить усталені сімейні традиції справжніх нафтовиків піддавати сумнівам. Наостанок нашої короткої розмови я поцікавився: чи є кому продовжити традицію? «Так», – впевнено відповів Олег: донька Христина вже планує обрати професію діда і батька. Ось такий він, Олег Мізік, оператор з обслуговування нафтозбірного пункту. Звичайна людина. Та саме вони, а не тільки найвизначніші з них, вирішують успіх нашої спільної справи. Адже звичайною людина здається доти, поки не підійдеш до неї ближче, не придивишся уважніше. І тоді на тебе обов'язково чекає відкриття – відкриття Людини!

Це – наша робота

Приємна зустріч чекала на нас – на мене та працівників музею нафти і газу управління, Олега Микулича – в колективі бригади № 10 цеху капітального ремонту свердловин. Майстра на той час не було, про справи бригади розповів виконувач обов'язків Руслан Ковівчак. Хоч людина він за віком молода, та його обізнаності, фаховому рівню можна позаздрити. З усього було видно, що школу нафтовика пройшов дуже добру, і з вчителями пощастило. А ось і перший кандидат, фотознімок якого потрапить у святковий номер часопису. Це – машиніст УПА-60 Віталій Карваш. До лав нафтовиків прийшов одразу після служби в армії – понад три десятиліття тому. Привітна, сивочола людина з неприхованою щирістю і гордістю розповідає про свої трудові будні. Мовляв, нічого складного: закінчили один об'єкт, переїхали на інший. Але не так все просто, як це змальовує він. Свердловини, до яких треба добиратися, іноді розташовані у дуже важкодоступних місцях. Людині підійти туди навіть складно, а багатотонному агрегатові дістатися туди у кілька разів складніше. Влітку – півбіди. А взимку? Карпатські пагорби, слизька дорога не вибачать невпевненості, уявної зухвалості, низького фахового рівня. «За усі роки, – ділиться думками Віталій Павлович, – жодного екстремального випадку. Якщо людина впевнена у собі, однаково оцінює свої можливості і недоліки, вміє передбачити ситуацію – тоді все вийде». Важко не погодитися з цими аргументами. А щодо складності роботи машиніста, відповів коротко й однозначно: «Це – наша робота». Гадаю, цим усе сказано і додавати щось до цього не вартує. Тим паче, що це аксіома досвідченої людини.

З помічником бурильника цієї ж бригади Юрієм Гапаняком розмова вийшла невимушеною, відвертою, напрочуд щирою. Він не загострював увагу на проблемах, що існують майже в кожному колективі, не звертав уваги на невелику калюжу дощової води біля свердловини, як один дуже амбітний бурильник, а вів мову про те, як кожен з нас на своєму робочому місці, своєю громадянською позицією повинен допомагати зберегти нашу незалежність, гідність вільної людини. Запам'яталася ще така його теза про те, яку б посаду людина не займала – вона повинна сповна віддаватися справі, вболівати за її результати.

Саме так ставиться до своїх обов'язків керівник ланки з оперативного ремонту та відновлення роботи нафтопроводів Юрій Копач. «Ми – своєрідна «швидка допомога», – розповідає Юрій Іванович. – У нашому колективі люди – дуже добрі фахівці, працюють на одному місці по кілька десятків років. А тому навіть складну аварію ліквідовуємо оперативно і, головне, без зайвої метушні, якісно». Ось і того дня, коли ми зустрілися з Юрієм Івановичем, його спеціалісти лагодили нагнітальний нафтопровід на кінцевому збірному пункті. Спостерігаючи за вправними рухами членів ланки, можна бути впевненим, що і цього разу ремонтні роботи будуть виконані вчасно і надійно. А на знімку (у центрі) керівник ланки зі зварником Буньом та слюсарем Журавчаком.

Як і має бути, поруч із досвідченими, визнаними майстрами своєї справи, у цеху працює чимало молодих і вони гідно тримають марку нафтовика. Ось, наприклад, Юрій Федоричак. Трудиться оператором з видобутку нафти і газу на кінцевій сепараційній установці «Буковиця». Свого часу, а він уже не такий і давній – закінчив Івано-Франківський університет нафти і газу. У колективі цеху молодому спеціалістові на початках трудової діяльності допомагали і словом, і ділом. Надії своїх наставників Юрій щодня підтверджує сумлінною працею. Як і батько Любомир, він хоче бути справжнім нафтовиком, фахівцем своєї справи. А з такою вдачею, як у Юрія, мети своєї він обов'язково досягне.

Схвально відгукуються тут ще про одного молодого фахівця – геолога цеху Петра Вантуха. Він також обрав шлях свого батька – головного геолога управління. На знімку він із замірницею дебіту свердловин Оксаною Чарнош.

У родині Оксани Когут, оператора з дослідження свердловин нафтовиків не було. Вона першою опановує цю шановану професію. Перед тим, як потрапити сюди на роботу, успішно закінчила Дрогобицький нафтовий технікум. «Мені подобається працювати в цьому доброзичливому, дружному колективі, – ділиться думками Оксана. – За будь-яких обставин тут завжди підтримають, допоможуть. А коли відчуваєш таке батьківське ставлення до себе, тоді настрій до роботи завжди відмінний».

Колектив цеху завжди на доброму рахунку в управлінні «Бориславнафтогаз». У чому ж полягає секрет успіху? «А секретів ніяких немає, – зазначає керівник Олександр Рефцьо. – Наші успіхи полягають у злагодженій, відповідальній діяльності усього колективу. Кожен з нас суворо відповідає за те, що робить. Наглядачів у нас немає. Став до роботи – працюй, як має бути. Кожному з нас за те держава платить заробітну плату».

Михайло ВИСОЦЬКИЙ.

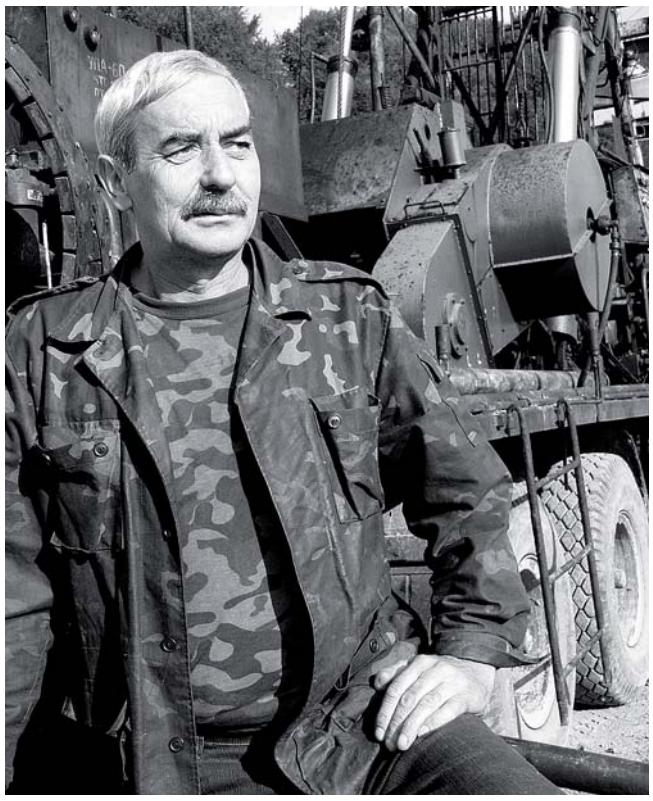

На знімках: за годинниковою стрілкою (угорі ліворуч) – керівник ланки Юрій Копач (у центрі) зі зварником Буньом та слюсарем Журавчаком; машиніст Віталій Карваш; замірниця Оксана Когут; геолог Петро Вантух із Оксаною Чарнош; оператор Юрій Федоричак; помічник бурильника Юрій Гапаняк (внизу ліворуч).

Світлини автора.

Андрій КОСТІВ: «У наших ветеранів справді «золоті» руки...»

Як знаємо, розвиток нафтової і газової промисловості у Бориславі сягає ще 1860 – 1870 років, коли розпочато розробку великих родовищ нафти та газу у Прикарпатті. Власне від середини XIX століття Борислав став відомим центром нафтовидобувної промисловості. Тож історія газопереробки розпочинається саме з Борислава. Ще 1913 року інженер Мар'ян Вележинський запропонував першу установку з переробки попутного газу, що ґрунтувалася на компресійному методі вилучення газоліну. І пізніше саме у нашому місті спорудили першу промислову установку стабілізації, тобто, газоліновий завод. То ж цього року наше газопереробне виробництво, що зараз є структурним підрозділом Долинського газопереробного заводу, відзначатиме свій столітній ювілей. Власне від отого давнього підприємства тут не залишилося нічого. Ще у 1979 році тодішнє ВВО «Союзнафтогазпереробка» затвердило завдання на розробку техдокументації для технічного переозброєння Бориславського виробництва з переробки газу. У цьому завданні, а надалі й виконаному по ньому ТЕО, передбачалося винесення із заселеної зони всього старого газопереробного комплексу. У завданні пропонувалося використати за основу установку стабілізації. Оскільки до цього часу будівництво установки стабілізації почато не було, в ТЕО, а потім у завданні на розробку робочого проекту технічного переозброєння Бориславського виробництва, затвердженого 15 квітня 1981 року, передбачалося будівництво установки по переробці газу з використанням установки стабілізації. Технологічний процес згідно з проектом повинен був здійснюватися методом масляної абсорбції. Робота була названа реконструкцією Бориславського виробництва. Перша черга введена в дію у 1986 році, а друга – у 1989-у.

Як в ті часи, так і нині, промислова продукція підприємства складається з трьох основних видів: підготовка товарного газу, виробництво зрідженого газу і легкої фракції.

Отака історія нашого славного Бориславського газопереробного виробництва Долинського газопереробного заводу.

Напередодні Дня нафтовика ми попросили розповісти детальніше про те, як працює це підприємство сьогодні, керівника – пана Андрія Костіва. Тож – йому слово.

– Треба відзначити, що працюємо стабільно. Зарплату отримуємо вчасно. Наше підприємство технологічно доволі складне, адже працюємо із газовими сумішами. Тому багато уваги приділяємо саме пожежобезпечності, що цілком зрозуміло. Та й сама робота потребує високих знань і професійності. Тому дуже шануємо і цінимо людей з великим досвідом, які пропрацювали у нас десятиліття. Їх небагато, але це справді золотий фонд колективу. Той же Богдан Добуш – начальник установки, Геннадій Ревуновський – людина справді унікальної професії. Згодьтеся, знайти слюсаря з ремонту газових компресорів – це майже неможливо. Він справді унікальний спеціаліст, який уже десятки літ працює у нашому господарстві. Те ж саме можна сказати і про Станіслава Скопа. На дільниці з переробки газу є у нас Орест Шах. Власне ці професіонали і готують молоду зміну. Адже всі ми не вічні. Колись і ветеранам потрібно йти на відпочинок. Тож дуже важливо, щоб перед тим вони підготували собі гідну зміну. Цьому приділяємо постійну увагу, адже потрібно думати про перспективу. От пан Геннадій Ревуновський кілька років тому привів до нас Тараса Галишина, який теж дуже добрий механік. Разом вони працюють на дільниці компринування газу. І той свій великий досвід, якого не навчишся по книжках, пан Геннадій передає вже молодшому спеціалісту. Думаю, Геннадій Ревуновський буде у нас працювати ще довго, але рано чи пізно настане ота зміна поколінь, і тоді вже його наступник зможе продовжувати справу майстра-ветерана.

Серед нашого золотого фонду справжніх майстрів своєї справи хотів би назвати і Віктора Невінського, людину, яка все життя пропрацювала у енергетичній сфері. А ще Ігоря Діля – це теж людина, яка багато років пропрацювала в енергетичній сфері. Ці люди справді є гордістю нашого підприємства.

– Добре, пане Андрію, а от кілька слів щодо самої структури вашого газопереробного виробництва...

– Наше підприємство структурно входить до Долинського газопереробного заводу. Але враховуючи те, що знаходимося на відстані вісімдесят кілометрів, то основні технологічні завдання вирішуємо самі. Основні підрозділи – це дільниця компринування газу, дільниця переробки газу, дільниця КВП і автоматики та дільниця пароводопостачання. Нашим завданням є забрати той газ, що його подають трубопроводом з НГВУ. Ми приймаємо цей газ, стискаємо до тиску у 21 атмосферу. Потім подаємо на установку, де проходить відбір важких вуглеводнів, з яких виробляємо пропан-бутан і стабільний газобензин. З одного боку, забезпечуємо газотехнологічну безпеку Борислава, а окрім того, виробляємо корисну продукцію – той же пропан-бутан, що йде для заправки автомашин, тобто робимо свій вклад в енергетичну безпеку держави.

– Пане Андрію, пригадую, ще в дев'яностих роках обговорювалося питання, щоб цей віднафтовий газ використовувати і для опалення осель...

– Це можна би було, але є технологічні нормативи, що передбачають використовувати для цих потреб газ, у якому вміст кисню не перевищує одного відсотка. У нас же цей показник суттєво вищий і тому подавати його в мережу не можна. Хоча думаю, що з часом держава знайде можливості використовувати цей газ з більшою користю, тим більше в наш час, коли дуже гостро стоїть проблема енергетичної безпеки країни.

– Кажуть, що стабільну ефективну роботу будь-якого підприємства визначають люди, які на ньому працюють, колектив...

– Безперечно, це так. У нашому колективі працює 115 людей. І, певно, про кожного з них можна б сказати багато хорошого, бо вони того варті. У нас є люди, які мають справді золоті руки. І багато уваги приділяємо тому, щоб їхній безцінний досвід засвоїло уже молодше покоління, бо власне в цьому і полягає робота на перспективу підприємства, тим більше із такими складними технологічними процесами. Тож наразі хочу щиро привітати всіх наших працівників із професійним святом, побажати, щоб робота приносила їм задоволення і гідне матеріальне забезпечення. Бажаю затишку і комфорту в родинах, звичайно ж, міцного здоров'я і здійснення усіх задумів.

– А як відзначатимете своє професійне свято?

– Звичайно, скромніше, аніж щорік. Адже в державі іде війна. Гинуть наші люди там, на сході. Тут не до якихось веселощів. До речі, там воюють і п'ятеро наших хлопців, яких забрали в армію. Це – Юрій Громко, Ярослав Кушнір, Богдан Монастирський, Дмитро Дудко та Володимир Вовків. Звичайно, переживаємо за них і бажаємо їм щасливого повернення додому. Кожен має вкласти свою часточку, щоб відстояти єдність країни. Але, звичайно, відбудуться урочистості, приїдуть представники від керівництва заводу, що в Долині. Будуть і грамоти, і нагороди, бо наші люди цього заслужили.

– Що ж, дякую за цікаву розповідь, пане Андрію, і зі святом вас!

Розмову вів
Ігор ЮРИНЕЦЬ.

На знімках: з добрим настроєм зустрічають свято робітники дільниці компринування газу Тарас Драган, Микола Бучко, Андрій Фридлевич; справа – механік дільниці переробки газу Орест Гиряк та машиніст цієї ж дільниці Руслан Кобетяк.

ІЗ ПОДВІЙНИМ СВЯТОМ, ШАНОВНІ КРАЯНИ!

Дорогі наші краяни! Бориславська міська організація Всеукраїнського об'єднання «Свобода" та наша депутатська фракція у міській раді сердечно вітають всіх нафтовиків та газовиків із професійним святом, а усіх мешканців Борислава та Східниці – із традиційним Днем міста. Так, святкуємо у дуже складний для України час, коли всі ми повинні боронити незалежність і єдність рідної землі від військової агресії Росії, східного сусіда, який цинічно і підступно вдерся на нашу благодатну землю. Але ми –вільний народ і здатні відстояти свою незалежність. Ми гідні того, щоб жити вільно, не оглядаючись на імперські амбіції не зовсім адекватних керівників сусідньої держави. Ми вміємо перемагати і ми – переможемо.

А з нагоди свята бажаю усім бориславцям успіхів у всіх добрих справах, здоров'я, добра та любові у кожній родині. Нехай збудуться усі ваші найсміливіші задуми, шановні краяни.

Юрій ХИМИН,
директор КП «Зелений світ»,
голова депутатської фракції ВО «Свобода».

* * *

Шановні бориславці та східничани! Це символічно, що День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості і свято міста ми відзначаємо одночасно. Адже без давньої історії нафтовидобутку Борислав ніколи б не став символом міста робітничого, самодостатнього і потужного. Саме завдяки підземним скарбам і великій працелюбності наших краян Борислав і прославився завдяки творчому генію Івана Франка та Стефана Коваліва не тільки в Україні, але й в усьому світі.

І сьогодні, напередодні свята, мусимо констатувати, що маємо великі підземні скарби, маємо дуже працелюбних людей, які ці скарби видобувають дуже нелегкою працею, але бракує дуже трішки, щоб ці багатства постали для розквіту нашого краю, нашої України. Вірю, що часи таки змінилися і наші підземні багатства підуть на користь рідному народу і рідній землі. Сподіваємося на це, віримо в це і працюємо задля цієї мети.

А з нагоди свята бажаю усім вам здоров'я, родинного добробуту і віри в те, що край наш , нарешті, стане справді квітучим, як він того і гідний.

Олександр ЗВАРИЧ,
підприємець, голова депутатської фракції «За зміни».

* * *

З Днем народження, наш рідний Бориславе!

У цей день кожен з нас відчуває себе частиною великої родини. Це свято об'єднує усіх, кому дороге наше місто. Рідний Борислав славиться людьми - талановитими, щирими, добрими й працездатними, які створюють його матеріальне й духовне сьогодення та майбутнє.

Переконаний, що запорукою вагомих трудових та суспільних здобутків міста є ваша, дорогі бориславці, самовіддана праця та велика любов до рідного міста. За рік, що минув, ми довели, що ми громада – сильна своєю єдністю, яка може стояти за свої інтереси. Я дуже вдячний усім за це. Вірю – разом ми досягнемо іще вагоміших результатів у поліпшенні життя людей, примножимо славу нашої землі, працюючи на перспективу розвитку Борислава. Бажаю всім міцного здоров'я, натхнення й творчого підходу до виконання будь-якої справи.

Дорогі бориславці! Низький уклін і велика шана вам за самовіддану працю! Висловлюю слова глибокої вдячності усім за любов та вірність рідному містові. Хай мир, добробут, суспільна злагода, взаємна повага та довіра панують серед бориславців. З Днем народження, рідне місто!

Михайло ЛАЗАР,
голова депутатської фракції РХП у міській раді.

Для тих, хто народився у цьому славному куточку української землі, хто нерозривно пов'язав із ним своє життя, Борислав назавжди залишається єдиним і неповторним. Бориславці заслужено пишаються своїм містом, його славною історією, традиціями, сучасними досягненнями. Ми є спадкоємцями героїчного минулого та неоціненного духовного багатства і на нас лежить велика відповідальність – передати наші надбання та традиції міста наступним поколінням.

Ми щиро вітаємо всіх бориславців з Днем народження нашого міста. Бажаємо, щоб у нашому спільному домі назавжди поселились мир, злагода та заможність.

Нехай зростає та квітне Борислав! Нехай добро, щастя та любов панують у кожному домі, в кожній родині!

Петро СТЕФАНИШИН,
директор ПП «Бескид».

* * *

Щиросердечно вітаю мешканців та гостей міста з 627-ю річницею від дня заснування міста Борислава – святом кожного, хто тут народився і виріс, хто назавжди закохався у його героїчне минуле і по-європейськи привабливе сьогодення.

Історію будь-якого міста пишуть його мешканці – талановиті, щирі й працелюбні. Саме завдяки старанням бориславців наш мальовничий куточок успішно розвивається, як сучасне європейське місто.

Віримо, що й надалі спільними зусиллями влади і громади досягнемо того, що кожен мешканець, кожна родина у нашому місті почуватимуться комфортно, щасливо та заможно.

Бажаємо усім міцного здоров'я, довгих років життя, злагоди, миру та добробуту. Нехай Божа благодать супроводжує вас у повсякденні, додає невичерпної енергії, сили духу у щоденній праці на благо громади рідного міста в незалежній і заможній Україні.

Михайло СТАРЧЕВСЬКИЙ,
директор ТзОВ «Інтер-синтез».

Бориславський жовто-блакитний стріт-арт

В Україні набуває все більшого розмаху патріотичний стріт-арт. Після Дніпропетровська, який започаткував цю традицію, мешканці й інших регіонів активно фарбують у кольори національного прапора фасади будівель, паркани, підземні переходи, постаменти пам'ятників, дитячі майданчики.

Як і всі інші міста і села України, які оповиті жовтою-блакитними барвами, наше місто також не пасе задніх. Кольори національного прапора, державні атрибути та символи все частіше з'являються на території міста. За всі роки Незалежності Борислав не бачив такого сплеску ініціативи патріотично налаштованих громадян, а заодно і такої кількості національної символіки, як зараз. Бориславці прикрашають національними символами не лише свої домівки, а й не забувають про зовнішній вигляд міста. Активісти розмальовують у жовто-блакитні кольори мости, автобусні зупинки, огорожі, кіоски, рекламні щити – одним словом, усе, що можна розмалювати. Причому, виявляють при цьому неабиякий мистецький хист та смак. Це можна, для прикладу, сказати про зупинку по вул. Трускавецькій, яка напередодні Дня Незалежності причепурилася завдяки старанням молодих тустановичан у національні кольори та українські символи. Центром стріт-артівської композиції тустановичан є уривок поезії, що закликає краян та гостей, які проїжджають повз неї у напрямку до центру міста чи курортного селища Східниці, не бути байдужими, а ставати у ряди борців за волю та незалежність нашої Української держави.

Ідея надати звичайній автобусній зупинці національного колориту належить молодим тустановичанам Мар'яні Стельмахович, Лілії Кішко та Романові Синишину. Власне вони і втілили свій задум у життя завдяки допомозі гуртівні будівельних матеріалів «Квадрат». Зараз діти шукають мецената, який забезпечив би їх матеріалами для розфарбування у національні кольори ще однієї зупинки – тепер уже в напрямку на Трускавець. Будемо сподіватися, що спонсори невдовзі знайдуться і чергова мала архітектурна форма на території міста набуде національно-патріотичних ознак. Адже ініціатива юних бориславців не лише надає естетичного вигляду спорудам на території міста, але й демонструє нашу самобутність та підіймає національний дух. Почин молодих тустановичан заслуговує на те, щоб бути підтриманими бориславською молоддю в інших мікрорайонах міста.

Не випадково ж Президент України Петро Порошенко закликав напередодні Дня Незалежності нашої держави здіймати над своїми будинками український прапор в усіх куточках України й світу, а також забарвлювати у жовтий і блакитний кольори місця перебування українців. У такий спосіб ми демонструємо світові, що Україна – не Росія, а національними кольорами українського народу є жовтий пшеничний лан та мирне блакитне небо. Це наші кольори! І вони варті того, щоб майоріти у кожному куточку нашого рідного міста Борислава.

Петро МАГУР.

На знімку: так виглядає сьогодні автобусна зупинка на Тустановичах.

Світлина автора.

ВІТАЄМО!

Від щирого серця вітаю із днем народження, який відсвяткував у ці вересневі дні перший заступник міського голови

Роман ВОЛОДИМИРОВИЧ ДУРБАК.

Роман Володимирович працює першим заступником міського голови Борислава з вересня 2012 року. Зарекомендував себе, як умілий, енергійний і доброзичливий керівник. Коректний у ставленні до відвідувачів, мешканців міста і колег по роботі. До виконання своїх обов'язків ставиться відповідально, належно вникає у кожну справу, прагне знайти розуміння й порозуміння в депутатському корпусі.

З нагоди уродин бажаю Вам, шановний Романе Володимировичу, міцного здоров'я, любові, добра, достатку, родинного благополуччя, радості на повсякчас, твердості та принциповості у Вашій непростій роботі, наснаги до корисних для міської громади справ і всіх гараздів на роботі й удома. А ще – шани й поваги Вам від людей, Господнього благословення та опіки Матінки Божої!

Хай літа не спадають листом,
Хай квітують і плодоносять!
Як сади навесні – щедрим цвітом,
І врожаєм рясним – під осінь!
Хай приносять: у дім – достаток,
В душу – радість, для серця – спокій.
Дай Вам Бог на землі ще багато
Світлих днів і щасливих років!

Бориславський міський голова
Володимир ФІРМАН.

Про мобільний телефон треба забути

З 10 по 30 вересня міське відділення Державтоінспекції проводить операцію під умовною назвою «Мобільний телефон». Метою проведення операції є зниження рівня дорожньо-транспортного травматизму, підвищення транспортної дисципліни водіїв та загалом безпеки дорожнього руху на вулично-дорожній мережі міста і курортного селища Східниці, а також на всій території України.

Згідно з Правилами дорожнього руху, водіям категорично забороняється користуватися засобами зв'язку, тримаючи їх у руці (за винятком водіїв оперативних транспортних засобів під час виконання ними невідкладного службового завдання).

Відповідальність за порушення заборони користуватися засобами зв'язку, тримаючи їх у руці, визначається статтею 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а відтак карається штрафом від 425 до 510 гривень. Якщо при цьому виникне аварійна ситуація, штраф може збільшитися до 850 гривень, а порушника можуть позбавити права керування транспортними засобами на термін від 6-и до 12-и місяців.

Водночас закон не забороняє користуватися пристроями hands free, оскільки водій має можливість керувати транспортним засобом, використовуючи обидві руки (провідні та Bluetooth-гарнітури, навушники тощо).

Державтоінспекція наголошує, що їхати за кермом та розмовляти по мобільному телефону водій не має права за будь-яких обставин. Керманич авто несе відповідальність не тільки за себе, але й за безпеку оточуючих. Тож водії завжди повинні пам'ятати, що самовпевненість й безвідповідальність на дорозі призводить до невиправних трагедій.

Водії! Необхідно розуміти, що для того, аби повністю убезпечити себе та оточуючих від яких-небудь негативних наслідків, одержавши вхідний дзвінок чи при необхідності подзвонити, потрібно зупинити ваш транспортний засіб, припаркуватися, здійснити розмову і лише після цього продовжити рух.

Роман САДЛІВСЬКИЙ,
ВДАІ з обслуговування м. Борислава,
майор міліції.

Погарнішало наше місто

Як би не складалися життєві обставини, в які умови не потрапляла б людина, вона звикає до всього – до доброго й до поганого, сприймаючи це з часом, як належне. Але коли на фоні того, до чого уже встигли звикнути, раптом з'являється щось краще, викликаючи подив і захоплення, зміни ці помічаємо відразу.

Таким контрастом впродовж останніх кількох місяців стало те, що наш Борислав, зокрема його вулиці, помітно покращав. І хоча до євростандартів нам ще далеко, все ж вулицями міста тепер уже приємно пройтися. Впадає в око, що «оживають», набуваючи кращого вигляду, давним-давно забуті тротуари у віддалених від центру міста мікрорайонах – їх тепер комунальники старанно очищують від трав, що «пробиваються» крізь кожну шпаринку асфальту по краях тротуарів. Так само уздовж тротуарів чистішими стали проїжджі частини міських доріг. На дорогах з'явилася розмітка та нанесено межі пішохідних переходів.

Багато хто із нас помітив, якими «гарячими» видалися цього літа спекотні дні в той період, коли тривали ремонтні роботи на проїжджих частинах центральних вулиць міста Д. Галицького та А. Міцкевича. Незручності тоді відчували і водії, і пішоходи. Тепер ті ділянки доріг приємно вражають і гладеньким асфальтовим покриттям, і старанно «розмальованими» розмітками для пішоходів на перехрестях доріг, а також навпроти навчальних закладів та у густонаселених районах міста. Все це – результат старань трудівників КП «Еко-місто», створеного на базі колишнього комбінату комунальних підприємств. Заодно це є і підтвердженням того, що якщо хочемо, то можемо робити краще.

Ми вдячні цій службі за те, що кожен, хто трудиться тут, прагне наводити належну чистоту і порядок. Відчувається, що з'явився, нарешті, у комунальній службі не просто формальний керівник, а справжній господар, якому не байдуже, який матиме вигляд наш Борислав не від свята до свята, а щодня.

Як ми переконалися, саме таким є теперішній начальник КП «Еко-місто» Михайло Щербанік. Бажаємо йому і його колективові так «тримати» й надалі.

З повагою
Микола ІЛЬКІВ,
мешканець Борислава.

Гинуть наші земляки. Місто вкотре у скорботі

У зоні АТО загинув наш краянин Бродяк Степан Миколайович, життя якого тісно пов'язане з нашим містом.

Степан народився у 1985 році, закінчив Ясеницьку середню школу, Бориславське професійно-технічне училище, служив в армії у підрозділах спеціального призначення в Кіровограді, а в серпні 2014 року – мобілізований у 80-ту аеромобільну бригаду. Чоловік був вірним християнином, порядним сім'янином, безмежно любив дітей. Як розповідають рідні, у нього були «золоті руки»: добре різьбив і малював, був художньо обдарований. Степан мріяв відремонтувати будинок, але… але не встиг. Поліг 5 вересня на полі бою. За Україну, за її Незалежність, за наш мир і наш спокій.

Український герой залишив у скорботі двоє діточок – першокласницю Вікторію та синочка Сергійка, якому виповнився рочок, кохану дружину – Мар'яну, засмучених батьків.

Слава Героям, які не шкодують життя за Українську Державу!

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН!

З метою забезпечення реагування на факти незаконного втручання у діяльність установ, організацій, інших господарюючих суб'єктів з боку органів конролю та правоохоронних органів у прокуратурі м. Борислава Львівської області запроваджено роботу телефону «гарячої лінії» – 5-21-59.

Повідомлення за вказаним номером приймаються у робочі дні з 9.00 до 18.00 та на особисту електронну адресу прокуратури міста Борислава Львівської області boryslav_prok@ukr.net.

З приводу розміщення оголошень у «Нафтовику Борислава» телефонуйте за номером 5-05-42.

Адміністрація, профспілкова організація та колектив Бориславського професійного ліцею висловлюють глибоке співчуття заступнику директора з навчально-виробничої роботи Дум'яку Любомирові Володимировичу з приводу передчасної смерті ДРУЖИНИ

ОЛЕНИ.

Царство їй небесне!

Нам пора для України жить!
НАФТОВИК БОРИСЛАВА
Реєстраційне свідоцтво ЛВ №452 **Індекс 61211**
Співзасновники: Бориславська міська рада і трудовий колектив редакції
Розрахунковий рахунок №26001060112705
У Бориславському відділенні ЗГРУ КБ Приват Банк, ЗКПО №02474009, МФО 325321
Головний редактор **Петро МАГУР**

Погляди редакції можуть не співпадати з точкою зору наших авторів. Листування з читачами тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування та скорочення отриманих матеріалів.
Використання матеріалів тільки з письмового дозволу редакції.

Кожен дописувач особисто відповідає за достовірність опублікованого. Матеріали і фотознімки не рецензуємо і не повертаємо.

Обсяг 1 друкований аркуш.
Друк офсетний. Зам. № Тираж 2000.
Газету віддруковано у Дрогобицькій міській друкарні

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ:

82300, м. Борислав, вул. Карпатська Брама, 14
email: naftovykboryslava@bigmir.net; або editor@naftovyk.in.ua.
Телефони:
5-23-54 – *головний редактор;*
5-05-30 – *журналісти;*
5-05-42 – *відділ передплати та реклами.*

Газета виходить у середу і п'ятницю.